

Østre Landsret
Præsidenten

Den 6. OKT. 2017
J.nr. 40A-ØL-82-17
Init: cr

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Sendt pr. mail til uim@uim.dk og jkw@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 25. september 2017 (Sagsnr. 2017-12502) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Øget kontrol på udlændingeområdet).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Udlændinge- og Integrations-
ministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til uim@uim.dk og jkw@uim.dk

J.nr. 40A-VL-83-17
Den 28/09-2017

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 25. september 2017 (sagsnr. 2017-12502) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Øget kontrol på udlændingeområdet).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Asyl og Visum
Sendt pr. mail til uim@uim.dk og jkw@uim.dk
Ministeriets sagsnr. 2017-12502

23. oktober 2017

Høringssvar til lovforslag om øget kontrol på udlændingeområdet

Røde Kors takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til forslag om ændring af udlændingeloven. (Øget kontrol på udlændingeområdet).

1. Beregning af varigheden af et indrejseforbud

Røde Kors finder det positivt, at udlændingelovens regler om beregningen af varigheden af indrejseforbud bringes i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis. Røde Kors har ikke yderligere bemærkninger hertil.

2. Bekæmpelse af misbrug af rejselegitimation

Røde Kors anerkender myndighedernes behov for at kunne kontrollere personers (også danske statsborgers) ind- og udrejse af landet, samt at misbrug af rejselegitimation og anden form for personelfalsk er en alvorlig strafferetlig forseelse, der bør forebygges og bekæmpes.

På den anden side må hensynet til retten til fri bevægelighed, herunder retten til at kunne forlade et hvilket som helst land, anerkendes. Det er en rettighed, der tilkommer alle personer, i henhold til artikel 2, stk. 2 i Tillægsprotokol nr. 4 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. (EMRK).

Flygtningefamilier lever ofte ufrivilligt i forskellige lande og har derfor et særligt anerkendelsesværdigt behov for at kunne gennemføre rejser af familiemæssige hensyn. Bl.a. af denne grund er der særlige regler om udstedelse af rejsedokumentation i Flygtningekonvention og Statsløsekonventionen. Røde Kors finder det derfor positivt, at den foreslåede ordning tager højde for artikel 28 i de nævnte konventioner, og at det således ifølge bemærkningerne til lovforslaget ikke foreslås, at en flygtning eller en statsløs – selv hvor der er mistanke om tidligere misbrug til personelfalsk – ikke vil kunne rejse uden for Danmarks område. Røde Kors anbefaler dog, at dette fremgår direkte af lovbestemmelsen.

Misbrug af dansk udstedt pas gør sig ifølge lovbemærkningerne særligt gældende for rejselegitimation for udlændinge. Røde Kors mener, at de samme overvejelser bør gælde for indehavere af dansk nationalitetspas eller diplomatpas. Røde Kors savner i hvert fald en nærmere redegørelse for, hvorfor det alene er indehavere af rejselegitimation for udlændinge, der er målgruppe for nærværende initiativ.

Røde Kors så endvidere gerne en uddybning af, hvorfor de eksisterende regler ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe misbrug af rejselegitimation, idet myndighederne allerede i dag kan nægte at udstede

et rejsedokument for flygtninge og fremmepas, når det skønnes nødvendigt af sikkerhedsmæssige grunde eller af hensyn til statens omdømme. Dertil kommer, at bortkomne pas registres i SIS II og kan, hvis de bruges uretmæssigt, beslaglægges mv. med henblik på retsforfølgning.

Samlet set går den foreslåede ordning efter Røde Kors' opfattelse videre, end hvad der måtte anses for nødvendigt, og vi anbefaler, at der redegøres nærmere for og tages klart stilling til, om den foreslåede ordning er i overensstemmelse med Danmarks menneskeretlige forpligtelser.

Specifikke bemærkninger

Kriteriet for nægtelse af udstedelse af rejselegitimation

Det foreslåede kriterium for at nægte udstedelse af rejselegitimation, er, at den pågældende "gentagne gange inden for de seneste år" har fået udstedt et nyt rejsedokument. Ifølge bemærkningerne vil det "i almindelighed vil være tilstrækkeligt grundlag for en mistanke om misbrug, hvis en udlænding to gange inden for en periode på fem år har fået udstedt ny rejselegitimation med den begrundelse, at rejselegitimationen er bortkommet."

At nægte udstedelse af rejselegitimation er særdeles indgribende i den enkeltes livsførelse og bør derfor ikke ske på et så spinkelt et grundlag som det, der foreslås. Efter Røde Kors' opfattelse vil det skabe større klarhed og forudsigelighed, såfremt der fastsættes et objektive konstaterbart kriterium – fx et maksimalt antal ny udstedelser inden for en given periode – som dog bør være mere rimelig og realistisk end det, der foreslås.

Det er positivt, at der tages højde for "undskydelige omstændigheder." Røde Kors mener dog, at det efter de foreslåede retningslinjer i mange tilfælde vil være særdeles vanskeligt for en person at løfte bevisbyrden herfor. Det fremhæves således i lovbemærkningerne, at der i tilfælde af tyveri ikke blot skal ske en politianmeldelse men også, at politiet rent faktisk tilvejebringer det bortkomne pas.

Nægtelse af udstedelse af rejselegitimation af hensyn til statens omdømme mv.

Røde Kors finder, at udtrykket "statens omdømme" er et vagt og forældet udtryk, der ikke bør videreføres i den foreslåede bestemmelse. Det ville være mere korrekt at anvende udtrykket "forholdet til andre lande," der bruges i den nye offentlighedslov. Det skal dog bemærkes, at dette hensyn efter artikel 2, stk. 3 i Tillægsprotokol nr. 4 til EMRK ikke kan begrunde et indgreb i bevægelsesfriheden.

Karensperioden på fem år

At være uden rejselegitimation i en periode på fem år, som det foreslås, er meget indgribende og den tidsmæssige udstrækning af "karensperioden" står efter Røde Kors' opfattelse ikke mål med forseelsen – nemlig at man gentagne gange inden for de seneste år (i praksis blot to gange inden for en periode på fem år) har fået udstedt ny rejselegitimation.

Ud fra ordlyden af den foreslåede bestemmelse, lægger Røde Kors til grund, at karensperioden på de fem år ikke gælder i de tilfælde, hvor rejselegitimation nægtes med henvisning til, at det skønnes nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige orden eller statens omdømme. Røde Kors anbefaler, at det præciseres i bestemmelsen, hvad der i så fald gælder i disse situationer.

Udstedelse af rejsedokument til foretagelse af en specifik rejse

Røde Kors finder det positivt, at rejselegitimation kan udstedes til foretagelse af en specifik rejse. En sådan mulighed er særlig vigtig i lyset af den lange karensperiode samt for at sikre overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser.

Røde Kors opfordrer til en mindre restriktiv ordning end den foreslåede. At kræve "ganske særlige omstændigheder" og hensyn, der taler "med afgørende vægt" for at rejsen gennemføres, er efter Røde

Kors' opfattelse unødvendigt indgribende, særligt når det tages i betragtning, at der ingen reel misbrugsrisiko er i disse situationer.

Spærring af rejsedokument i tilfælde af "dobbelt pas" og opgivelse af bopæl i Danmark

Røde Kors finder umiddelbart den foreslåede hjemmel til spærring af et rejsedokument for saglig og uproblematisk, eftersom spærringen vil ske på baggrund af objektivt konstaterbare registreringer og ikke vil finde anvendelse i forhold til statsløse personer.

3. Genindførelse af straf for manglende opfyldelse af oplysningspligten for andre

Allerede i dag har udlændingemyndigheder redskaber til at sikre tredjemands medvirken til sagsoplysningen. Det kan eksempelvis kræves, at en erklæring afgives på tro og love. Derudover er en arbejdsgeberes overtrædelse af oplysningspligten strafbelagt.

Regeringen vil med lovforslaget igen gøre det muligt at straffe en person, som ikke efterkommer den oplysningspligt, som myndighederne har pålagt vedkommende efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 4. pkt.

Det betyder, at en person vil kunne blive straffet med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil et år, jf. udlændingelovens § 60, stk. 1, 1. pkt., hvis vedkommende nægter at afgive oplysningerne til udlændingemyndighederne.

Formålet med genindførelse af straffehjemlen er at sende et klart signal om vigtigheden af overholdelse af oplysningspligten.

Røde Kors har forståelse for, at det er vigtigt, at en given sag er opfyldt fyldestgørende, men finder, at der er visse problemstillinger knyttet til anvendelse af en generel strafsanktioneret oplysningspligt i forhold til tredjemand.

Røde Kors er bl.a. af den opfattelse, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt EMRK sætter nogle grænser for, i hvilket omfang administrative myndigheder kan pålægge tredjemand at tilvejebringe oplysninger med risiko for strafforfølgning. Det bør sikres, at oplysningspligten administreres i overensstemmelse med artikel 6 og 10 i EMRK.

I bemærkningerne nævnes det, at den strafbelagte oplysningspligt kan komme i anvendelse overfor eksempelvis den herboende reference i en familiesammenføringssag, uddannelsesinstitutioner og værtsfamilier på erhvervs- og studieområder.

Røde Kors mener, at der bør tages udtrykkeligt stilling til hvilke tredjemænd, der kan eller ikke kan pålægges en strafbelagt oplysningspligt.

Med venlig hilsen

Anders Ladekarl
Generalsekretær

Hørings svar fra foreningen Refugees Welcome

vedr.: Lov om ændring af udlændingeloven: Øget kontrol

Høringsfrist 23.10.2017

Refugees Welcome takker for muligheden for at komme med vores bemærkninger til lovforslaget.

Indrejseforbuds fastsættelse

Naturligvis skal dansk lov følge EU-Domstolens retningslinjer for, hvordan man fastsætter en tidsfrist. Dette har vi ingen bemærkninger til.

Misbrug af rejsellegitimation

Den nuværende regering har et meget snævert fokus på nogle få flygtninge og indvandreres negative opførsel, herunder snyd og misbrug. Det fremgår således også af dette lovforslag, at man ikke har noget overblik over, hvor stort problemet er – men blot har en formodning om, at det finder sted. Når man er så optaget af at stoppe et eventuelt misbrug, risikerer man at få en uforholdsmæssig stor effekt på det flertal, som ikke snyder eller misbruger noget, men som rammes af de rigide regler utilsigtet.

Det kan ikke udelukkes, at fremmedpas eller konventionspas i nogle tilfælde misbruges, herunder sælges til smuglere. Den øgede brug af biometri i fremtiden vil dog begrænse denne mulighed betragteligt.

Vi mener, at de foreslåede stramninger er unødvendige, og for nogle personer vil udgøre en urimelig belastning.

Der kan være helt legitime årsager til, at man gentagne gange har mistet sit dansk udstedte rejsedokument. Blandt flygtninge kan der lige så vel som blandt danskere være personer, som enten er usædvanligt uheldige at få stjålet eller beskadiget passet flere gange, eller meget glemsomme og forvirrede, og derved mister et pas flere gange. De vil blive sat i en urimelig situation, hvis de ikke kan få et nyt.

Den foreslåede periode på to gange indenfor 5 år giver slet ikke grundlag for mistanke om snyd – det kan man sagtens finde eksempler på blandt danske statsborgere, som mister deres nationalitetspas og ikke af den grund mistænkes for bedrageri.

Med hensyn til at spærre et rejsedokument i tilfælde af at der også eksisterer et nationalitetspas, så kan dette naturligvis forsvares, hvis der virkelig foreligger beviser for dette nationalitetspas, og den pågældende nægter at deponere det. Vi kan dog ikke forestille os, at dette vil forekomme ret ofte.

Straf vedr. oplysninger om anden person

Ligesom det foregående punkt er dette udtryk for et unødigt fokus på misbrug og straf. Man har i forvejen oplysningspligt, og vores indtryk er, at langt de fleste adspurgte forsøger at oplyse så

sandfærdigt som muligt – både om sig selv og om andre personer. Lovforslaget savner fuldstændig eksempler på, hvor denne oplysningspligt ikke er tilstrækkelig, og hvilke overtrædelser der fremover skal udløse en straf (bøde eller fængsel op til 1 år). Der gøres heller ikke rede for, hvorfor strafmuligheden i 2002 blev fjernet.

Vi frygter derfor, at der endnu engang er tale om unødvendige stramninger, som meget vel kan ramme mennesker, der har handlet i god tro og uden kriminelle intentioner.

Med venlig hilsen

Refugees Welcome
c/o Trampolinhuset

Thoravej 7, 2400 Kbh NV
www.refugeeswelcome.dk
kontakt@refugeeswelcome.dk

REFUGEE SWELCOME

REFUGEE.S.DK

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

Hørings svar fra SOS mod Racisme på udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Øget kontrol på udlændingeområdet)

København, d. 22. oktober 2017

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet,
uim@uim.dk og jkw@uim.dk.

SOS mod Racisme takker for det tilsendte lovforslag, med svarfrist d. 23. oktober.

Vores kommentarer til de enkelte punkter er følgende:

1. Vedr. EUs tilbagesendelsesdirektiv

Vi har ikke noget imod at udrejseforbuddet regnes fra den 1. i måneden efter at den faktiske udrejse har fundet sted, og at Danmark dermed bringer sin administration i overensstemmelse med EU's tilbagesendelsesdirektiv, som Danmark har valgt at inkorporere nogle dele af.

For en del udlændinges vedkommende, som netop er forsvundet uregistreret, mangler der dog en sådan udrejsedag, nogle udlændinge vil muligvis være udrejst uregistreret, mens andre fortsat vil leve uregistreret i Danmark. Fravær af en folkeregisteradresse er således ikke ensbetydende med en udrejsedag.

2. At udlændinge straffes med fratagelse af muligheder og rettigheder til udstedelse af rejselegitimation, hvis de to gange i løbet af 5 år har mistet sådanne dokumenter

Vi kan forstå at Udlændingeministeren mener, at mange bortkomster af rejselegitimationer eller pas må skyldes, at udlændinge sælger dem, lejer dem ud eller giver dem væk, dvs. bevidst misbruger dem. Men det har ministeren jo ikke dokumenteret, ligesom der ikke er nævnt noget om, hvor ofte man har opdaget sådanne tilfælde. Det er jo strafbart og må fremgå af kriminalitetsregisteret, når det opdages, så det burde have været undersøgt og fremlagt inden fremsættelse af lovforslaget: er der tale om et reelt problem, eller handler lovforslaget mere om at øge antallet af udlændingestrømninger, altså et ønske om at straffe så omfattende som muligt?

En anden mulighed for bortkomst af identifikationspapirer kan jo – i stedet for en udlændings forsøg på egengevinst være, at sådanne dokumenter hyppigere hos udlændinge end andre bliver stjålet. Asylansøgere er nemme ofre for røveri og tyveri både under flugten og i asylcentre, og dokumenter kan gå tabt i forbindelse med de flytninger, de oplever, når asylcentre lukkes pga. færre asylansøgere. Nyankomne flygtninge er siden 2015 ikke mere sikret en egen selvstændig bolig, og ofte indkvarteres de i midlertidige boliger sammen med andre, hvilket kan begrænse deres muligheder for at sikre egne ejendele – inkl. vigtige dokumenter.

Vi forstår også at Udlændingeministeren mener, at pas eller særlig rejselegitimation bedst kan deponeres hos Udlændingestyrelsen. Det er jo også bekvemt for styrelsen, hvis udlændingen på et tidspunkt vil flytte til et andet EU-land eller skal tilbagesendes dertil eller udvises el. lign. Men i betragtning af Udlændingestyrelsens sagsgange, lange sagsbehandlingstider, meget begrænsede ressourcer til kundebetjening, og som der i hvert fald tidligere har været rapporteret - vi ved ikke om det fortsat gælder – bortkomster af indleverede dokumenter til Udlændingestyrelsen, er Udlændingestyrelsen muligvis ikke en sikker myndighed for en udlænding, at deponere rejselegitimation eller pas hos!

Udlændingestyrelsen har tidligere – og måske stadigvæk? - organiseret arbejdet med dokumenter uhensigtsmæssigt. Således har håndteringen af fx dokumenter i familiesammenføringsager for syriske flygtninge været varetaget af skiftende sagsbehandlere, ofte studentermedhjælpere. Indkomne breve med dokumenter blev initialt besvaret med en kvittering for ansøgningen, som man angav at ville se på om ca. 3 måneder. Efter disse måneder blev sagen gennemgået mht. om der var den fornødne dokumentation. Derefter blev der evt. foretaget ægthedsvurderinger, og derefter evt. udsendt brev til ansøgeren om, at man ønskede det originale dokument af en attest el. lign. inden for en tidsfrist på nogle måneder. Herefter kunne proceduren gentage sig med skiftende sagsbehandlere på sagen, og måske fandt man nu ud af, at man måtte have endnu et ægte dokument, som måske var umuligt for ansøgeren at skaffe eller få smuglet til Danmark. Udover at dokumenter kan bortkomme også i Udlændingestyrelsen, er det ikke sikkert, at man vil kunne nå at få udleveret rejsedokumentation, hvis ens nærmeste fx. var døende i hjemlandet, og man ville forsøge at nå frem inden.

SOS mod Racisme mener således ikke, man bør fremsætte eller stemme for et lovforslag om, at udlændinge skal straffes med fratagelse af muligheder og rettigheder til udstedelse af rejselegitimation, hvis de to gange i løbet af 5 år har mistet sådanne dokumenter.

I kommentarerne til lovforslaget hedder det:

”Vedr. § 39 stk 6 versus Flygtninge- og Statsløsekonventionen:

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse bemærkes det, at artikel 28 i henholdsvis flygtningekonventionen af 28. juli 1951 og statsløsekonventionen af 28. september 1954 forpligter stater til at udstede rejselegitimation til personer omfattet af konventionernes anvendelsesområde til brug for rejse uden for statens område. Der lægges med den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 6, ikke op til, at en flygtning eller en statsløs – selv hvor der er mistanke om tidligere misbrug til personfalsk – ikke vil kunne rejse uden for Danmarks område.”

Efter SOS mod Racismes mening vil lovforslagets overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser afhænge af, hvordan loven reelt vil blive administreret. De undtagelsestilfælde, der er nævnt i lovforslaget, som vil kunne give anledning til, at der vil blive udstedt rejselegitimation trods bortkomst af rejsedokumentation eller anden mistanke om misbrug, er efter vores mening for smalle og ikke udtømmende nok.

3. Spærring af rejsedokumentation

§39, Stk. 7: Udlændingestyrelsen vil kunne blokere dansk rejselegitimation, hvis en udlænding har både dansk rejselegitimation og pas fra et andet land, og ikke ønsker at deponere det ene pas hos styrelsen.

Der er jo allerede indført mulighed for dobbelt statsborgerskab i Danmark og i flere andre lande.

I SOS mod Racisme er vi usikre på, dels om det overhovedet vil være hensigtsmæssigt for udlændingen at deponere passet hos Udlændingestyrelsen, og dels om det er korrekt af Udlændingestyrelsen at spærre den danske rejselegitimation. Det sidste gælder også ved §39, stk. 8.

4. Udover gentagen bortkomst af rejselegitimation, kan udstedelse af rejselegitimation nægtes, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige orden eller statens omdømme.

SOS mod Racisme er enige i, at det kan være rimeligt, at nægte udstedelse af rejsedokumentation, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, fx efter udført alvorlig kriminalitet efter Straffelovens kapitel 12 eller 13, men når det gælder nægtelse pga. statens omdømme er vi uenige. I bemærkningerne defineres det således: Med udtrykket »statens omdømme« henvises til situationer, hvor det vurderes, at ansøgeren ved sine handlinger i udlandet vil kunne skade Danmarks relationer til andre lande.

SOS mod Racisme mener, at det især er Danmarks udlændinge- og asylpolitik anført af regeringen, og retorikken om udlændinge, som den kommer til orde i udlændingedebatten og fremføres af udlændingeministeren fx ved annoncer i udenlandske aviser, der skader Danmarks omdømme i udlandet.

Fx. medførte "Smykeloven" en shitstorm mod Danmark, en enstemmig fordømmelse fra Portugals parlament (UUI 2015-16, Alm.del Bilag 95, Offentligt), og påtale af Kofi Annan, og bl.a. af USA's repræsentant ved upr-eksamen af Danmark i 2016. En stor del af udlandets kritik og anbefalinger ved Danmarks upr-eksamen i 2016, drejede sig om Danmarks behandling af udlændinge.

SOS mod Racisme mener, at hensynet til "statens omdømme" bør udgå som grund til at nægte udstedelse af rejselegitimation.

5. Genindførelse af straf for overtrædelse af den oplysningspligt, der kan pålægges en person, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for behandlingen af en udlændingesag
"En person, der i medfør af udlændingelovens § 40, stk. 1, 4. pkt., er pålagt oplysningspligt, vil kunne straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år, hvis den pågældende person nægter at afgive de oplysninger, som vedkommende er blevet pålagt at oplyse, og oplysningspligten dermed ikke efterkommes."

SOS mod Racisme fatter ikke, at man kan og vil gennemføre en lovparagraf, der skal gøre det strafbart for andre personer ikke at stikke en udlænding! Og at overtrædelse af en sådan paragraf vil kunne medføre bøde eller fængsel i op til et år!

Ønsker vi et Danmark, hvor folk stikker hinanden, som under den nazistiske besættelse under 2. verdenskrig? En sådan lov er ikke en retsstat værdig, den hører hjemme i et diktatur!

Om en udlændings boligforhold lever op til de krav, Danmark sætter ved familiesammenføring, kan efter vores mening ikke retfærdiggøre en indblanding i vedkommendes sag, eller at straffe den, der ikke blander sig! Selv om regeringen forsøger at kontrollere ethvert skridt, en udlænding tager i Danmark, skal vi ikke leve i en politistat! Vi kan ikke se, at samfundet på nogen måde har så store interesser i dette, at borgerne bør overskride normale grænser og stikke udenlandske naboer eller lejere. SOS mod Racisme tager kraftigt afstand fra denne del af lovforslaget. I øvrigt tænker vi, at dette forslag reelt vil være umuligt at administrere og dømme efter – som så meget andet i Udlændingelovgivningen! Desuden at man med paragraffen nemt kommer til at overtræde retten til privatliv og til familieliv jf. EMRK.

Når man gør det strafbart *ikke at stikke* en udlænding, kommer man også til at gøde jorden for racistiske kræfter, som man måske ikke ønskede at fremme. Internettet og de sociale medier rummer massevis af fremmedfjendtlige ytringer på bestemte blogs og facebooksider, fx Nationen. Folk med sådanne attituder vil kunne henvende sig med falske anklager til udlændingemyndighederne eller politiet, hvilket dels kan medføre forkerte afgørelser og mindsket retssikkerhed, dels kan øge administrationen og være til stor ulempe for de udlændinge og danskere, det går ud over.

SOS mod Racisme mener, at denne del af lovforslaget ikke bør fremsættes.

**Anne Nielsen, Næstformand
SOS mod Racisme**